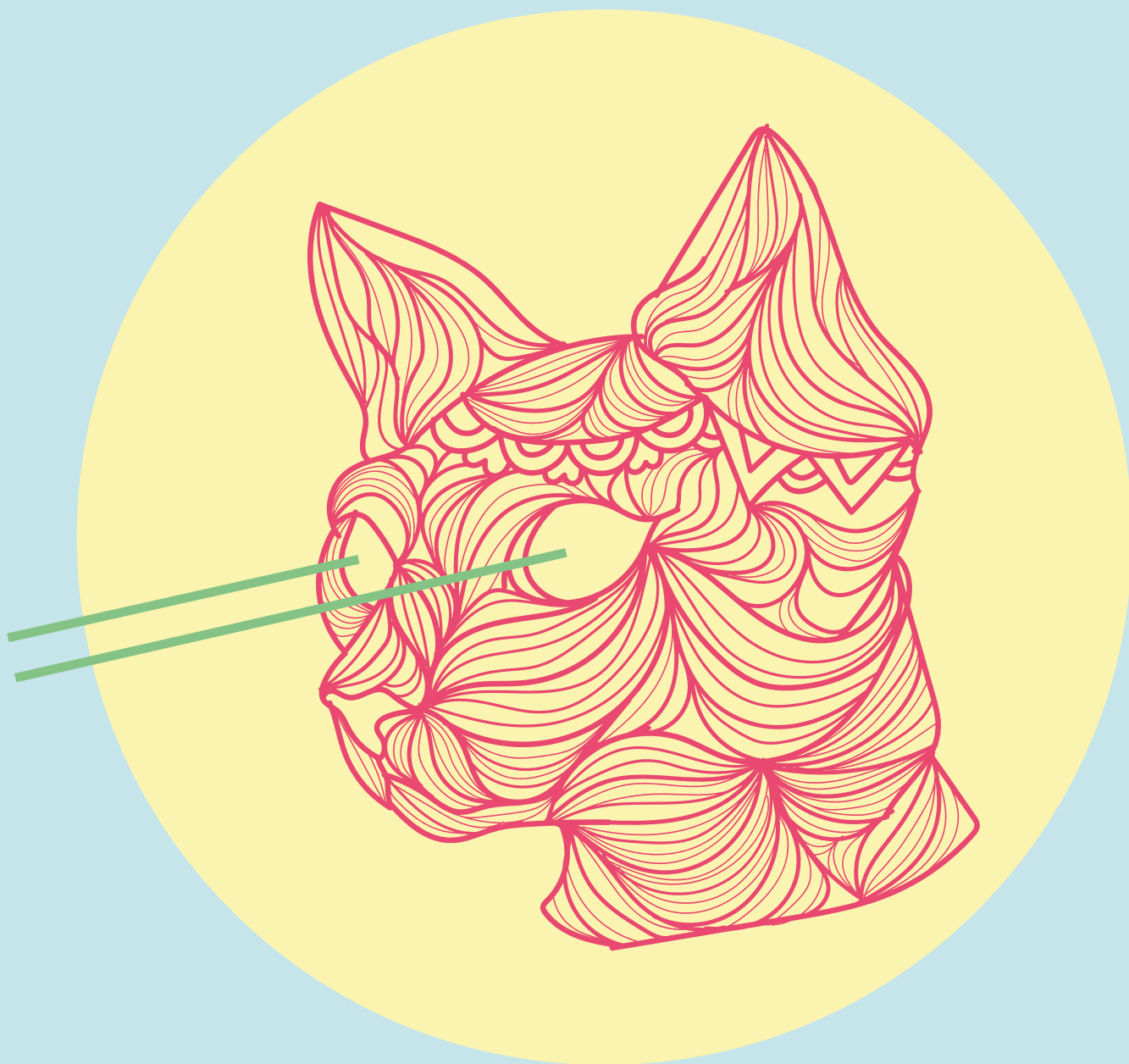


La gata que volia canviar la història

Dossier pedagògic



Thomas Noone Dance



Un espectacle de titelles
dansa i visuals

-

Basat en un conte hindú

-

Espectaculars titelles d'animals per
a una història d'amistat, confiança i
col·laboració

Contingut

-

- Sobre l'espectacle
- Activitats pedagògiques
 - Objectius
 - Activitats
- Sobre la companyia
- Fitxa artística i col·laboradors



La dansa ens ajuda a explicar històries. En aquesta creació, els titelles representen els personatges d'un conte que parla sobre les relacions d'una gata, un mussol, una sargantana i un ratolí que conviuen en un enorme banyan, un arbre gegant als afores de la ciutat.

Seran capaços de col·laborar entre ells?

Les històries hindús són atractives per la seva ambigüitat, la idea del bé i del mal no s'expressa en les habituals tonalitats de blanc i negre, sinó que s'obren a tota una paleta de colors intermedis. Els personatges tenen una mica de tots dos extrems, i posseeixen raonaments molt instintius. Sempre hi ha una part didàctica que resta oberta a la interpretació, encara que amb una picada d'ullet a l'auto escolta per a saber el camí a triar, per a obtenir equilibri i pau.

És el poder de narració dels titelles, al costat de l'expressivitat de la dansa, la que serveix a Thomas Noone per a portar a escena aquest conte.



Sinopsi

La gata, el mussol, el llangardaix i el ratolí és una història de quatre animals que viuen en un arbre. No són amics sinó més aviat preses i depredadors. Cadascun està instal·lat en un punt llunyà dels altres animals. Tots viuen amb una mica de por, però aconsegueixen conviure.

Tot canvia quan la gata cau en el parany d'un caçador i el ratolí la salva amb la promesa que mai la matarà.

Després de l'incident, la gata intenta fer-se amiga del ratolí, però aquest no acaba de confiar en ella.

Aquesta faula ens la va explicant la veu en off d'una narradora que ens anirà guiant en el desenvolupament de la història que pretén parlar sobre la confiança i la lleialtat en contrast amb les lleis de la naturalesa. També qüestiona si aquestes lleis es poden canviar. En la història original el mussol i la gata es mengen al ratolí i al llangardaix. Però en l'espectacle del Thomas Noone es planteja un final diferent, ja que la gata es rebel·la contra la mateixa narració i tria directament "no ser la dolenta de la història". Això provoca un debat entre els quatre animals que decideixen conviure una nit més, tots junts.





Eines i recursos de l'espectacle

Les històries hindús plantegen preguntes sobre la moral i presenten el raonament dels personatges. En l'obra descobrim: a una Gata que es qüestiona els rols establerts i el camí ja triat i marcat per a ella pel fet de ser una gata; a un Mussol que és rigorós amb les regles; a un Llangardaix que no vol fer cap mena d'esforç; a un Ratolí que està massa espantat per a intentar res, però així i tot aplica una lògica a les seves accions.

Ballarins i titelles

En l'obra hi ha quatre ballarins, cadascun manipula un titella. A partir dels personatges i de la trama es van creant diverses situacions, com el conflicte de la gata i el ratolí, així com altres relacions entre ells.

Els titelles que representen als animals estan sobredimensionats per a impactar més visualment. El pes de l'espectacle deriva de la connexió de la dansa amb els titelles i la màgia que tots dos elements generen. A més, cada ballarí està associat amb un titella específic per a reforçar la singularitat del personatge, la qual cosa ajuda en la personificació de l'animals.

La veu en off ens guia i ajuda amb la narració donant continuïtat a l'espectacle.



Escenografía

L'escenografia és una estructura modular de fusta que crea diferents altures i volums per a les accions. Quan arrenca l'espectacle aquesta estructura està recollida en un sol volum que anirà desplegant-se en diverses altures. Sobre la seva superfície ja desplegada es projecta un video mapping per fer visible l'espai on es desenvolupa l'acció.

Música

Una altra element molt important per a situar la peça és la música, una font d'inspiració per a la coreografia que, en recollir la influència hindú del conte, ajuda a transportar al públic a un lloc imaginari.



Activitats pedagògiques

La història planteja moltes qüestions que poden ser material pedagògic, sobre el comportament dels animals, la seva acció o omissió enfront del que succeeix, i diferents temes ètics sobre l'ajuda i la col·laboració.

A més, en tractar-se d'una obra que uneix dansa i titelles, es pot aprofundir en totes dues disciplines com a eines per a narrar i expressar.



Per això plantejarem dues línies d'activitat:

- Les d'índole reflexiva i ètica, a través de preguntes
- Les d'acció expressiva a través d'exercicis



Els objectius són:

Plantejar qüestions ètiques sobre la possibilitat d'ajudar al que és diferent però passa necessitat, alguna cosa que connecta amb la realitat i amb aspectes que es tracten a l'aula. En aquest cas són els animals els qui representen aquestes diferències.



Activitat pedagògica 1

A partir de l'obra es poden plantejar preguntes a posteriori com:

- *Creus que els animals estimen i odien com les persones*
- *Creus que l'acció del caçador, que posa un parany, és positiva o negativa*
- *El gat feia bé vigilant al ratolí abans de caure en el parany*
- *Que haguessis fet tu si fossis el ratolí i veiessis al gat en el parany*
- *Poden un gat i un ratolí ser amics*
- *Coneixes casos d'animals que siguin amics*
- *Creus que un enemic pot arribar a ser el teu amic*
- *Quin animal t'agrada més en aquesta història*
- *Es pot culpar a un animal per actuar com a tal*

• *Coneixes un exemple d'algú al que has perdonat per alguna cosa feta malament*

• *Penses que la història està utilitzant animals per a parlar de les persones.*

• *Per què utilitza animals*

• *Creus que els humans es comporten com els animals*

També són pertinents una sèrie de preguntes sobre l'acte escènic de la representació

• *Creus que el teatre pot parlar de la vida?*

Veurem que tot és imaginari en l'espectacle, els animals no poden parlar com els humans, i l'escenografia la formen unes caixes, no és un arbre. Tot i així, ens deixem portar per la història, per què creiem que els titelles estan vius encara que vegem a les persones manipulant-los?



Activitat pedagògica 2

Conèixer més la dansa com a mitjà d'expressió i experiència artística amb un parell d'exercicis que els ajudin a veure aquesta possibilitat

· *Intentar explicar una petita història amb la dansa: dues persones que es troben i es fan amigues / Una persona que té por d'una altra / També poden ballar una cosa abstracta, un record, un esdeveniment o una emoció.*

· *Fer el ball d'un animal i endevinar quin és.*

Preguntar-se quins moviments són més típics de cada animal

· *També ofereixen moltes possibilitats els titelles. Es poden crear uns titelles bàsics*

amb els elements que tinguem a prop, simplement pintant la mà o usant un cartó, paper, teles.

Utilitzar vídeos de com es poden crear i usar els titelles

Exemples:

· *Treballar amb la construcció de titelles en grup per a promoure el treball en equip.*

Vídeos de presentació de cada ballarí/na i el seu titella (contrasenya: lagata):

· Video 1 · Video 2

· Video 3 · Video 4



Activitat pedagògica 3

Acostar-se a altres cultures com la hindú en aquest cas a través del conte i de la música.

· Parlar de la cultura hindú, la seva tradició, les seves diferències amb la nostra, i posar exemples. Explicar sobre la música, ritmes, instruments, influències. Existeix aquesta cultura en el nostre entorn? Coneixem a persones d'aquesta cultura? Quina informació tenim?

La gent que ve de llocs diferents arriba amb la seva cultura, tenen diferents balls típics. En l'espectacle hi ha una mica de Bhangra, que hi ha a l'aula...



Thomas Noone i la seva relació amb les titelles

En 2017, el Teatre Lliure i l'Institut de Cultura de Barcelona van convidar Thomas Noone a crear **Molsa**, obra que portava a escena el premiat llibre homònim de David Cirici. Va ser la primera vegada que va treballar amb titelles (creats per Martí Doy) a pesar que el seu interès ja existia gràcies a la relació amb l'artista brasiler resident a Amsterdam, Duda Paiva, pioner en la unió de dansa i titelles el treball dels quals va descobrir a Thomas Noone tot un món de possibilitats creatives.

Després de **Molsa**, va continuar aquesta línia de treball incorporant un titella en l'espectacle per a adults **After the Party**, peça que es va estrenar al juliol de 2019 a Barcelona.

En aquesta ocasió el titella el va realitzar Andre Mello, la qual cosa li va permetre ampliar les notes expressives amb una altra figuració i material. A ell ha tornat ha encarregat de nou realització de les quatre titelles d'aquest espectacle. El resultat és espectacular.

Thomas Noone Dance i els espectacles familiars

Balbir el meu avi 2012, obra per a sis ballarins inspirat als contes que Balbir, l'avi del Thomas Noone (d'origen hindú) li contava quan era petit. En coproducció amb el SAT!
Teatre - Video

Alicia 2014, obra per a quatre ballarins basta en el llibre de Lewis Carroll i coincidint amb el centenari de la seva publicació. En coproducció amb el CAET de Terassa -
Video

Molsa 2017, basat en el llibre de David Cirici; obra per a dos ballarins, un actor i cinc titelles, producció del Teatre Lliure i Mon LLibre-ICUB Barcelona. - Video

Equip artístic

Thomas Noone

Coreografia i
direcció

Thomas Noone és un coreògraf que crea peces amb un estil singular, gestual, físic i atlètic. Treballa des de Barcelona, on té la seva pròpia formació, TND, creada en 2001 i companyia resident en el SAT! Teatre des de 2005. En els últims anys ha creat una quarentena de produccions per a TND, col·laborant amb institucions barcelonines com el Grec Festival, l'ICUB-MAC festival, el Teatre Lliure, el TNC o el Mercat dels Flors, i girant extensament per Espanya, Europa, Amèrica Llatina i països d'altres àrees.

Com a coreògraf convidat ha creat peces per altres companyies com Ballet de Basilea (Suïssa), TanzTheater de Munster (Alemanya), Norrdans (Suècia), Ballet du Rhin (França), Company E (Washington), entre d'altres incloent creacions per a Stopgap (Regne Unit) i Muse-Kyo (Japó), companyies dedicades a la dansa inclusiva professional. El 2017 va crear Many per la Producció Nacional de Dansa de la Generalitat de Catalunya.

És director artístic del festival Dansat! al SAT! Teatre des de 2006 i assessor de la programació de dansa regular del teatre. Organitza col·laboracions internacionals en el SAT! i va establir una setmana de dansa integrada anual. Des de 2015 lidera el projecte "Dancing Partners" que uneix a quatre companyies europees (Chameleon, Norrdans, Spellbound i TND) per a un intercanvi d'experiències a través d'actuacions, tallers i activitats variades.

En 2011 va ser guardonat amb el Premi Ciutat de Barcelona en la categoria dansa.

Alba Barral

Ajudant de
direcció

Graduada per l'escola superior de dansa contemporània Artez Institut of the Arts (Arnhem, Holanda) va treballar amb les companyies Leine & Roebana i Suzy Blok a Amsterdam. Va entrar a TND el 2008 i ha estat membre estable de la companyia. Des del 2012 també forma part del projecte Camaralucida, dirigit per Lautaro Reyes i col·labora amb La Veronal com a ballarina i repetidora en Sonoma i Pasionaria. Com a coreògrafa, va guanyar el primer premi en el Certamen Coreogràfic de Sabadell i en el Certamen Coreogràfic de Sevilla amb la peça que va crear "Capítol I" co creada amb Horne Horneman.

Ha acompanyat a Thomas Noone en diferents tallers i classes vinculats a l'activitat pedagògica de la companyia, incloent-hi el projecte Dancing Bodies i els tallers de la tècnica pròpia Reducció Conscient.

Jim Pinchen

Musica

Multi instrumentista, compositor i vocalista. Pinchen, ha treballat extensament en diversos estils incloent rock, funk, soul, jazz, ritmes llatins, clàssic, electro, dubstep, drum & bass i gèneres experimentals. Des de l'inici de la seva primera banda als 14 anys, ha col·laborat amb altres formacions, músics, coreògrafs, cineastes i directors de teatre al Regne Unit i Europa.

Combina projectes musicals convencionals amb altres inclusivament que potencien la integració d'immigrants o adolescents en risc d'exclusió en el seu entorn social. Té un interès especial en la tecnologia aplicada a la música, promou i imparteix entrenament a nivell internacional, i participa en la gestió de tota mena de projectes musicals al Regne Unit.

És col·laborat habitual de TND en la creació de les sedes bandes sonores.

André Melo

Titelles

És un artista brasiler, col·laborador regular de Duda Paiva. Va estudiar disseny d'escenari i cinema a la Gerrit Rietveld Academie, als Països Baixos. Escultor especialitzat en la creació de titelles, va encarregar-se de la construcció del titella per l'espectacle de Thomas Noone After the Party, amb el qual va aconseguir una increïble rèplica del ballari, un titella de sorprenent expressivitat i gran mal·leabilitat.

Carme Gomila

Visuals

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i Màster en Arts Digitals. Especialitzada en la creació audiovisual amb perspectiva feminista, la hibridació entre documental i animació, les pràctiques de creació col·lectiva en l'àmbit artístic i les arts visuals en directe. Com a realitzadora, ha co-dirigit curtsmetratges documentals amb animació i ha estat guardonada amb nombrosos premis com Best Short al London Feminist Film Festival (2018), entre d'altres. Ha treballat realitzant propostes visuals amb artistes com Clara Peya i Ariadna Peya o la companyia de dansa Abast Elàstic.

Montse Puga

Dramatúrgia

Llicenciada en Art Dramàtic, la seva extensa trajectòria com actriu es completa amb la participació en produccions escèniques en diferents rols. S'encarrega de la programació del SAT! Teatre de Barcelona juntament amb l'Oscar Rodríguez.

Marc Lleixà

Disseny
d'il·luminació

Format en imatge i so, especialitzat en imatge fílmica. Des del 2001, forma part del departament d'il·luminació de la Fundació Teatre Lliure de Barcelona, des del 2013 com a cap d'il·luminació. Realitza dissenys d'il·luminació i audiovisuals per artistes com Juan Carlos Lérída, Àlex Rigola, Xavier Albertí, Maria Arnal i Marcel Bagès, Julio Manrique o Juan Carlos Martel.

Ballarins

Berta Martí

Formada en escoles com Company&Company, Joan Magriñá i David Campos, entre altres. En 2018 va formar part del projecte GoOD de la companyia Otradanza i de la Jove Companyia d'Alacant sota la direcció d'Asun Noales. En 2019 va entrar en IT Dansa i paral·lelament va començar a treballar amb la companyia de marionetes Per Poc, dirigida per Santi Arnal. Actualment és ballarina freelance amb base en Barcelona i treballa amb Thomas Noone Dance, Cia. Per Poc, Jacob Gómez, Adrián Vega i ho compagina amb projectes personals.

Joel Mesa

Graduat en Dansa Contemporània en l'Institut del Teatre de Barcelona, ha ballat en companyies d'Anglaterra, Polònia i Holanda i des que va tornar a Barcelona amb Taiat Dansa, Javier Guerrero, Jesús Rubio, Leftlovers i Thomas Noone. També desenvolupa el seu propis projectes coreogràfics al costat de Carlos Roncero.

Hector
Puigdomènech

Es va formar en jazz, danses urbanes, dansa contemporània i ballet clàssic a l'escola de Dansa Bots de Sabadell. A Barcelona ha desenvolupat la seva carrera professional centrada en les danses urbanes. Ha participat en cinc dels espectacles de la companyia Brodas Bros. Col·labora amb altres creadors com Ester Gutín i és docent en diferents centres de Catalunya.

Eleonora
Tirabassi

Graduada en dansa contemporània en la DAF Dance Arts Faculty de Roma. Al llarg de la seva carrera professional ha ballat en obres dels coreògrafs Mauro Astolfi, Alex Ketley, Sebastián García Ferro i Thomas Noone, entre d'altres.



Coreografia i direcció: Thomas Noone
Ajudantia de direcció: Alba Barral **Composició musical:** Jim Pinchen
Interpretació: Berta Martí, Joel Mesa, Eleonora Tirabassi, Hector Puigdomènech
Creació dels titelles: Andre Melo **Projeccions:** Carme Gomila
Disseny de la il·luminació: Marc Lleixà **Dramatúrgia:** Montse Puga
Disseny d'escenografia: Carles Pujol **Construcció d'escenografia:** Taller d'Escenografia de Sant Cugat **Vestuari:** Goretti Puente, **Fotografies:** Luis San Andrés / Claudia Herrán **Veü en off:** Alba Morena, Montse Puga
Assistència en la creació dels titelles: Abmael Henrique, Fernando Soffiatti, Jefferson Keese, Tiago Lima, Ivan Bernardelli
Assessorament en el moviment dels titelles: Duda Paiva
Producció: Sara Esteller **Disseny imatge gràfica:** FreePaella.

Agraïments: Centre Cívic Zona Nord, Bia Ribeiro, Duda Paiva
Amb la col·laboració del SAT! Sant Andreu Teatre i el Taller de Músics.

Duració: 48 minuts
Edat recomanada, a partir de 6 anys
Estrenada el 13 de juliol de 2022 al Sat! Teatre dins de la programació del Grec Festival

Una producció de Thomas Noone Dance, Grec Festival de Barcelona i l'ICEC-Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya



Contacte: admin@thomasnoonedance.com

Més informació:
www.thomasnoonedance.com/lagata